

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός απόφασης

2902...../2014

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από το Δικαστή Ιωάννη Παπαϊωάννου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, ο οποίος ορίστηκε με κλήρωση και τη Γραμματέα Φωτεινή Μαρίνου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 10.9.2014, για να δικάσει την υπόθεση:

Του ενάγοντος-καθ' ου οι πρόσθετες παρεμβάσεις: Ελληνικού Δημοσίου, νόμιμα εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό των Οικονομικών, το οποίο παραστάθηκε δια του Παρέδρου του Ν.Σ.Κ. Γεωργίου Γρυλωνάκη και της δικαστικής πληρεξουσίου του Ν.Σ.Κ. Αγγελικής Βενάρδου.

Της εναγομένης-υπέρ ης οι πρόσθετες παρεμβάσεις: Τριτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «Ανώτατη Διοίκηση Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων» («Α.Δ.Ε.Δ.Υ.»), που εδρεύει στην Αθήνα και νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία παραστάθηκε δια των πληρεξουσίων δικηγόρων Μαρίας-Μαγδαληνής Τσίπρα και Δημητρίου Περπατάρη.

Των προσθέτως παρεμβαινόντων υπέρ της εναγομένης: 1) Νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας» («Τ.Ε.Ε.»), που εδρεύει στην Αθήνα και νόμιμα εκπροσωπείται και 2) τριτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας» («Γ.Σ.Ε.Ε.»), που εδρεύει στην Αθήνα και νόμιμα εκπροσωπείται, από τους οποίους το πρώτο

παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου Θεοδώρου Σχινά και η δεύτερη παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου Μαρίας Λαγουβάρδου.

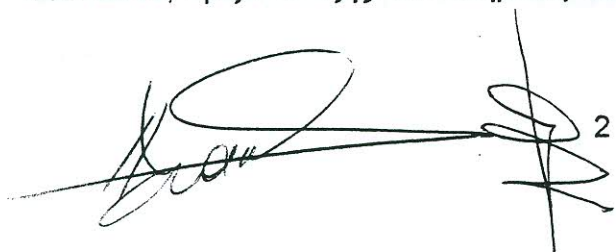
Το ενάγον ζητεί να γίνει δεκτή η από 4.9.2014 αγωγή του, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθ. 100651/3426/5.9.2014 και η συζήτησή της προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 8.9.2014. Κατά τη δικάσιμο εκείνη το Δικαστήριο ανέβαλε τη συζήτηση της υπόθεσης για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης αυτής.

Οι προσθέτως παρεμβαίνοντες ζητούν να γίνει δεκτές οι πρόσθετες παρεμβάσεις τους υπέρ της εναγομένης, οι οποίες ασκήθηκαν προφορικά στο ακροατήριο και με τις προτάσεις τους.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι.α. Η αριθ. 464/3.9.2013 πράξη του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία εκδόθηκε με βάση τις διατάξεις των άρθρ. 15 § 7 ν. 1756/1988 «Κώδικας οργανισμού δικαστηρίων και κατάσταση δικαστικών λειτουργιών», 2 ν. 3346/2005 και 2 § 3 ν. 3327/2005 καθώς και τον Κανονισμό Εσωτερικής Υπηρεσίας του Πρωτοδικείου Αθηνών και η οποία αφορά τον καθορισμό και τη λειτουργία των τμημάτων των δικαστών για το δικαστικό έτος 2013-2014, ορίζει, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: «...Γ) ΑΠΕΡΓΙΑΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ. Δικάζονται από δικαστή που κατά την ορισθείσα δικάσιμο δικάζει ασφαλιστικά μέτρα, με σειρά από τον Α προς τον Β κ.ο.κ., εκτός αν ο πρώτος στη σειρά έχει δικάσει ήδη απεργιακή υπόθεση από την έναρξη του δικαστικού έτους, οπότε καλείται ο αμέσως επόμενος της αυτής δικάσιμος που δεν έχει δικάσει απεργιακή υπόθεση. Αν όλοι οι δικαστές της συγκεκριμένης δικάσιμος έχουν δικάσει ήδη απεργιακές υποθέσεις επιλέγεται μεταξύ αυτών εκείνος που έχει δικάσει τις λιγότερες υποθέσεις, ενώ σε περίπτωση που ορισθεί για την απεργιακή υπόθεση δικάσιμος κατά την οποία δεν δικάζονται συγχρόνως ασφαλιστικά μέτρα, η απεργιακή υπόθεση θα εκδικασθεί από τον Πρόεδρο Υπηρεσίας με σειρά από τον Α προς τον Β ή από αναπληρωματικούς προέδρους των ασφαλιστικών μέτρων κατά την κρίση του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου και με τις αυτές ως άνω επιφυλάξεις». Περαιτέρω, η διάταξη του άρθρ. 17 στοιχ. Γ' ν. 1756/1988, η οποία προστέθηκε με το άρθρ. 2 § 3 ν. 3327/2005, ορίζει τα εξής: «Γ. Κλήρωση των συνθέσεων σε υποθέσεις ασφαλιστικών

μέτρων. 1) Σε όσα Πρωτοδικεία προβλέπεται οργανικός αριθμός δέκα τουλάχιστον δικαστών, οι συνθέσεις για την εκδίκαση των υποθέσεων ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 683,684 Κ.Πολ.Δ.) καταρτίζονται με κλήρωση. 2) Η κλήρωση για την κατάρτιση των συνθέσεων στις δικάσιμους αυτές γίνεται από το Πολυμελές Πρωτοδικείο, του οποίου η σύνθεση ορίζεται για το σκοπό αυτόν από το Συμβούλιο Διοίκησης, όπου αυτό υπάρχει, ή το δικαστή που διευθύνει το οικείο δικαστήριο. Το Πολυμελές Πρωτοδικείο συνεδριάζει δημόσια την πρώτη, εκτός από την 1η Ιανουαρίου, και δέκατη έκτη ημέρα κάθε μήνα. Με την κλήρωση καταρτίζονται οι συνθέσεις μέχρι και τρεις ημέρες μετά την ημερομηνία της επόμενης συνεδρίασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου. Αν η συνεδρίαση συμπέσει με μη εργάσιμη ημέρα ή ματαιωθεί για οποιονδήποτε λόγο, γίνεται την αμέσως επόμενη εργάσιμη ημέρα. Αν ανακύψει στην τελευταία περίπτωση ανυπέρβλητη δυσχέρεια για την κατάρτιση της σύνθεσης, ο δικαστής ή ο Πρόεδρος του Συμβουλίου που διευθύνει το δικαστήριο, με αιτιολογημένη πράξη τους, ορίζουν τους δικαστές που θα διενεργήσουν την κλήρωση τη συγκεκριμένη ημέρα. 3) Ο δικαστής ή το Συμβούλιο Διοίκησης που διευθύνει το δικαστήριο καταρτίζουν πίνακες, οι οποίοι περιλαμβάνουν κατ' αρχαιότητα και με αριθμητική σειρά τα ονόματα όλων των προέδρων πρωτοδικών και των αναγκαιούντων για την κατάρτιση των συνθέσεων αρχαιότερων πρωτοδικών. Με βάση τους παραπάνω πίνακες ενεργείται η κλήρωση έως ότου συγκροτηθούν όλες οι συνθέσεις των δικαστηρίων για το χρονικό διάστημα που αναφέρεται στην παράγραφο 2. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των παραγράφων 4,5 και 6 του στοιχείου Β' του παρόντος άρθρου. 4) α. Κατά την περίοδο των δικαστικών διακοπών η κλήρωση διενεργείται από το Πολυμελές Πρωτοδικείο που συνεδριάζει κατά τις οριζόμενες σε κάθε δικαστήριο δικάσιμους, και για χρονική περίοδο μέχρι και τρεις ημέρες μετά την ημερομηνία της επόμενης συνεδρίασης του ίδιου δικαστηρίου. β. Κατά την περίοδο του Πάσχα η κλήρωση διενεργείται από το Πολυμελές Πρωτοδικείο, που συνεδριάζει για το σκοπό αυτόν σε μία από τις αναφερόμενες στο εδάφιο 2 ημερομηνίες, που απέχει δέκα τουλάχιστον ημέρες πριν και δέκα τουλάχιστον ημέρες μετά την ημερομηνία της εορτής του Πάσχα». Τέλος, η διάταξη του άρθρ. 22 § 4 ν. 1264/1982 «Για τον εκδημοκρατισμό του Συνδικαλιστικού Κινήματος και την κατοχύρωση των συνδικαλιστικών ελευθεριών των εργαζομένων» (όπως ισχύει) ορίζει τα ακόλουθα: «4. Για διαφορές που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρ. 19-22 αποφασίζει "ο πρόεδρος πρωτοδικών" της έδρας της συνδικαλιστικής οργάνωσης που έχει κηρύξει την απεργία, κατά τη διαδικασία των άρθρων 663 έως 676 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Σε επείγουσες περιπτώσεις οι πρόεδροι των αρμοδίων πρωτοβαθμίων και

δευτεροβαθμίων δικαστηρίων προσδιορίζουν σύντομη δικάσιμη και συντέμνουν τις προθεσμίες επίδοσης των δικογράφων, ώστε η συζήτηση να πραγματοποιηθεί μέσα σε τρείς (3) ημέρες από την κατάθεσή τους, ανεξάρτητα από τον αριθμό των υποθέσεων που εκκρεμούν.....». Η αίτηση για τη σύντμηση μπορεί να υποβληθεί με το δικόγραφο της αγωγής ή και προφορικά από τον ενάγοντα (ή τον επισπεύδοντα τη συζήτηση) και η σύντμηση γίνεται από τον πρόεδρο του αρμόδιου δικαστηρίου ακόμα και με απλή σημείωση στο σχετικό δικόγραφο ή με την υπογραφή της πράξης προσδιορισμού, χωρίς να απαιτείται η τήρηση της διαδικασίας του άρθρ. 150 ΚΠολΔ και η ακρόαση του εναγομένου [βλ. ΑΠ 30/1991 ΝοΒ 1992/537, ΕφΑθ 7609/1989 ΕΛΔ 1991/591].

Ι.β. Στην προκείμενη περίπτωση, η κρινόμενη αγωγή, που αφορά απεργιακή υπόθεση, κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού στις 5.9.2014, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10:48 και η συζήτησή της ορίστηκε από τον αρμόδιο Πρόεδρο Υπηρεσίας της ημέρας εκείνης για τη δικάσιμο της 8.9.2014, ημέρα Δευτέρα, και ώρα 13:00, ενώ η προθεσμία κλήτευσης ορίστηκε σε 24 ώρες. Όπως προκύπτει από το φάκελο της δικογραφίας, στην ορισθείσα δικάσιμο της 8.9.2014 το Δικαστήριο ανέβαλε τη συζήτηση λόγω κωλύματος της πληρεξούσιας δικηγόρου της εναγομένης Μαρίας-Μαγδαληνής Τσίπρα, η οποία παρίστατο την ίδια ημέρα ως συνήγορος υπεράσπισης σε ποινική υπόθεση στο Εφετείο Αθηνών (βλ. στο φάκελο της δικογραφίας το με ημερομηνία 8.9.2014 έγγραφο αίτημα της ίδιας δικηγόρου προς τον Πρόεδρο Ασφαλιστικών Μέτρων του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών). Η μετ' αναβολή δικάσιμο ορίστηκε από το Δικαστήριο για τη δικάσιμο της 10.9.2014, ημέρα Τετάρτη και ώρα 13:00, κατά την οποία ο Δικαστής του παρόντος Δικαστηρίου εκτελούσε υπηρεσία Προέδρου Α' των ασφαλιστικών μέτρων, έχοντας ήδη κληρωθεί προς τούτο κατά τη σχετική από 22.7.2014 συνεδρίαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (κλήρωσης συνθέσεων ασφαλιστικών μέτρων εντός της περιόδου των δικαστικών διακοπών).

Ι.γ. Η εναγομένη προέβαλε προφορικά στο ακροατήριο και περιέλαβε στις προτάσεις της, μεταξύ άλλων, τον ακόλουθο ισχυρισμό (βλ. σελ. 2, 3 των προτάσεών της): «Ένσταση περί παράβασης του άρθρ. 17 παρ. 9 του ν. 1756/1988 και περί στερήσεως του εκ του Συντάγματος προβλεπόμενου φυσικού δικαστή. Η πρακτική που τηρείται από το Πρωτοδικείο Αθηνών, αναφορικά με τον προσδιορισμό των υποθέσεων, που αφορούν σε απεργίες, οδηγεί σε παράβαση του άρθρου 17 παρ. 9 του ν. 1756/1988 («9. Απαγορεύεται να προσδιοριστεί ή να αναβληθεί υπόθεση σε δικάσιμο για την οποία έχει γίνει η κλήρωση της σύνθεσης του δικαστηρίου.....»), δεδομένου, ότι η επιλογή να χρεώνονται οι υποθέσεις αυτές στον Δικαστή Α της έδρας

των Ασφαλιστικών μέτρων, όπως και στην υπό κρίση περίπτωση, αφενός οδηγεί σε στέρηση εις βάρος μας του φυσικού δικαστή (που δεν είναι άλλος από τους δικαστές των Εργατικών) και αφετέρου οδηγεί σε χρέωση υποθέσεων σε δικαστές, οι οποίοι είναι εκ των προτέρων γνωστοί στους ενάγοντες, αφού κατά τον χρόνο κατάθεσης της επιδικίου αγωγής έχουν ήδη προηγηθεί οι κληρώσεις των συνθέσεων. Στην υπό κρίση περίπτωση, η κλήρωση των δικαστών των Ασφαλιστικών Μέτρων έχει ήδη λάβει χώρα από το τελευταίο δεκαήμερο του μηνός Σεπτεμβρίου 2014 [προφανώς η εναγομένη εννοεί Αυγούστου], με αποτέλεσμα το πρόσωπο των δικαστών εκάστης δικάσιμου να είναι γνωστό στο Δημόσιο. Είναι χαρακτηριστικό, ότι αν και το σύνολο των παραγόντων της διαδικασίας (γραμματέας κατάθεσης, γραμματέας έδρας) αλλά και για όλες τις διαδικαστικές ενέργειες (κατάθεση, έκδοση απόφασης κα) διενεργείται από το τμήμα εργατικών διαφορών του Πρωτοδικείου, μοναδική παρέκκλιση, που σημειώνεται είναι αυτή της ανάθεσης σε δικαστές, που τους έχει ανατεθεί η εκδίκαση υποθέσεων ασφαλιστικών μέτρων. Είναι δε προφανές, ότι ο ορισμός της δικάσιμου εκ μέρους του Δημοσίου σε ημέρα καθ' ην είναι γνωστό το πρόσωπο του Δικαστή της έδρας, στερεί από τον εναγόμενο τον φυσικό δικαστή, γεννώντας προφανώς υπόνοιες "επιλογής" εκ μέρους του ενάγοντος».

1.δ. Σύμφωνα με όσα αναφέρονται παραπάνω υπό 1.α. και 1.β., ο προαναφερόμενος ισχυρισμός της εναγομένης, περί στέρησης του φυσικού δικαστή, είναι μη νόμιμος, στηρίζεται δε και σε εσφαλμένη και ελλιπή βάση, αφού η εκδίκαση των απεργιακών υποθέσεων από τους δικαστές των ασφαλιστικών μέτρων γίνεται δυνάμει σχετικής προηγούμενης απόφασης του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία εκδίδεται πριν την έναρξη του δικαστικού έτους και αφορά το καθορισμό και τη λειτουργία των τμημάτων των δικαστών. Τέλος, η διάταξη του άρθρ. 17 στοιχ. Β' § 9 του ν. 1756/1988 που επικαλείται η εναγομένη, αφορά αποκλειστικά τις ποινικές υποθέσεις [βλ. αντί άλλων και ΑΠ 941/2012 ΝοΒ 2013/149], όπως σαφώς προκύπτει και από τη διατύπωσή της [«Β. Κλήρωση των συνθέσεων. 1) ...οι συνθέσεις των ποινικών δικαστηρίων καταρτίζονται με κλήρωση.... 2) Η κλήρωση για την κατάρτιση των συνθέσεων των ποινικών δικαστηρίων.... 9) Απαγορεύεται να προσδιοριστεί ή να αναβληθεί υπόθεση σε δικάσιμο για την οποία έχει γίνει η κλήρωση της σύνθεσης του δικαστηρίου. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται: α. Ο προσδιορισμός: αα) αν συμπληρώνεται ο χρόνος της παραγραφής του εγκλήματος, οπότε ο αρμόδιος εισαγγελέας εκδίδει αιτιολογημένη πράξη, που παραμένει στη δικογραφία, ββ) αν ο κατηγορούμενος κρατείται και συμπληρώνεται το ανώτατο όριο της προσωρινής του κράτησης, γγ) αν πρόκειται για υποθέσεις του άρθρου 27 παράγραφος 2 του παρόντος

νόμου, δδ) αν ο νόμος ορίζει προθεσμία προσδιορισμού. β. Η αναβολή: αα) αν ο νόμος ορίζει προθεσμία αναβολής, ββ) αν συντρέχει λόγος αναβολής σε σύντομη ρητή δικάσιμο, που αιτιολογείται ειδικά στην απόφαση. 10) Ο προσδιορισμός των ποινικών υποθέσεων....»].

IIα. Η αμιγώς πολιτική απεργία, δηλαδή εκείνη που επιδιώκει αμιγώς πολιτικούς σκοπούς (π.χ. την ανατροπή της κυβέρνησης, τη συμβολή στην επικράτηση πολιτικού κόμματος), που είναι ξένοι προς εκείνους που προβλέπει το άρθρο 23 § 2 του Συντάγματος και το άρθρο 19 §. 1 ν. 1264/82, είναι παράνομη. Όταν τα αιτήματα της απεργίας συνδέονται με τα εργασιακά, οικονομικά, συνδικαλιστικά ή ασφαλιστικά συμφέροντα των εργαζομένων αλλά η ικανοποίηση των αιτημάτων αυτών ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της πολιτείας και μπορεί να γίνει μόνο με τροποποίηση ισχυόντων ή τη θέσπιση νέων κανόνων δικαίου, τότε η απεργία έχει μικτό χαρακτήρα, εργασιακό ως προς τα αιτήματα και πολιτικό ως προς τον αποδέκτη. Η συγκεκριμένη μορφή απεργίας δεν είναι μια συνηθισμένη διεκδικητική απεργία αλλά πρόκειται για απεργία διαμαρτυρίας. Η τελευταία δεν μπορεί να έχει ως σκοπό την κάμψη της βούλησης των νομοθετικών οργάνων, ούτε μπορεί να διαρκέσει μέχρι η πολιτεία να υποκύψει και να αποδεχθεί τα αιτήματα των απεργών, διαφορετικά, αν έχει τέτοιο σκοπό, είναι παράνομη [βλ. ΜΠρΑθ 1708/2002 ΔΕΝ 2003/1403, ΜΠρΑθ 2528/1994 ΕΕργΔ 1995/270]. Νόμιμος και θεμιτός σκοπός της απεργίας διαμαρτυρίας είναι η εντονότερη γνωστοποίηση του ζητήματος και η πρόκληση του ενδιαφέροντος της κρατικής εξουσίας και της κοινής γνώμης ώστε να ασκηθεί έτσι πίεση στα αρμόδια πολιτειακά όργανα. Για την εξυπηρέτηση του σκοπού αυτού η (κατ' αρχήν νόμιμη, με βάση το συγκεκριμένο σκοπό) απεργία διαμαρτυρίας πρέπει να έχει περιορισμένη χρονική διάρκεια, όση απαιτείται για να φθάσει το μήνυμά της στην κρατική εξουσία και στην κοινή γνώμη, διαφορετικά, αν δεν έχει τέτοια διάρκεια, η απεργία διαμαρτυρίας καθίσταται καταχρηστική [βλ. ΜΠρΑθ 3706/1991 ΔΕΝ 1991/1234, ΜΠρΑθ 1676/1988 ΕΕργΔ 1988/665, ΜΠρΒολ 69/1986 ΕΕργΔ 1986/709, ΜΠρΛαμ 60/1986 ΕΕργΔ 1986/770].

IIβ. Με την κρινόμενη αγωγή, το ενάγον Ελληνικό Δημόσιο, για τους λόγους που εκθέτει στο δικόγραφο αυτής, ζητεί (συνοψιζομένου του αιτήματός του στο ουσιώδες μέρος του), να αναγνωρισθεί ότι είναι παράνομη κα καταχρηστική η απεργία που κήρυξε η εναγομένη «Ανώτατη Διοίκηση Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων» («Α.Δ.Ε.Δ.Υ.»), να διαταχθεί η διακοπή της παραπάνω απεργίας και να απαγορευθεί η επανάληψη απεργίας στο μέλλον με την ίδια ή παρεμφερή μορφή και με τα ίδια ή

παρεμφερή αιτήματα, να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστεί η εναγομένη στη δικαστική δαπάνη του.

Η αγωγή αρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση στο Δικαστήριο αυτό, κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρ. 22 § 4 εδ. α' ν. 1264/1982, 663 - 676 ΚΠολΔ) και είναι ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρ. 23 § 2, 25 § 3 του Συντάγματος, 19-22, 30 ν. 1264/1982, 68, 70, 281 ΑΚ, 176, 907, 908 ΚΠολΔ [βλ. ειδικά για το νομική βασιμότητα του καταψηφιστικού αιτήματος της διακοπής της απεργίας και της απαγόρευσης της επανάληψής στο μέλλον: ΑΠ 543/2013 ΝοΒ 2013/1918, ΑΠ 528/1990 ΔΕΝ 1991/455, ΜΕΦΑΘ 2674/2013 Αρμ 2014/252, ΜΕΦΑΘ 3678/2012 ΤΝΠΔΣΑ].

II.γ. Το ν.π.δ.δ. με την επωνυμία «Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας» («Τ.Ε.Ε.») και η τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση με την επωνυμία «Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας» («Γ.Σ.Ε.Ε.»), επικαλούμενοι ότι μέλη τους είναι και μέλη της εναγομένης, άσκησαν πρόσθετες παρεμβάσεις υπέρ της εναγομένης κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, ζητώντας την απόρριψη της αγωγής, με σχετικές προφορικές δηλώσεις των πληρεξούσιων δικηγόρων τους οι οποίες καταχωρίστηκαν στα πρακτικά και με τις προτάσεις τους. Οι πρόσθετες παρεμβάσεις είναι παραδεκτές (άρθρ. 80, 231, 666 § 1, 669 § 2 ΚΠολΔ) και πρέπει να συνεκδικαστούν με την αγωγή, λόγω της μεταξύ τους συνάφειας (άρθρ. 31 § 1, 246, 285 εδ. α' ΚΠολΔ).

III. Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα που πρότεινε η εναγομένη και εξετάστηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού (η ενάγουσα δεν πρότεινε μάρτυρα) και από όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν, αποδεικνύονται τα ακόλουθα: Η εναγομένη είναι τριτοβάθμια συνδικαλιστική ένωση με μέλη τις δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές δημοσιοϋπαλληλικές οργανώσεις του Δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, στις οποίες (δημοσιοϋπαλληλικές οργανώσεις) μέλη είναι εργαζόμενοι με μόνιμη σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου ή ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, που απασχολούνται στο Δημόσιο, στα Ν.Π.Δ.Δ. και στους Ο.Τ.Α., καθώς και σε νομικά πρόσωπα που είναι στον αμιγή και αποκλειστικό έλεγχο του Δημοσίου και των Ο.Τ.Α. Η εναγομένη, με την από 25.8.2014 εξώδικη γνωστοποίησή της, την οποία, με συνημμένη την από 21.8.2014 απόφαση του Γενικού Συμβουλίου της, κοινοποίησε αυθημερόν με δικαστικό επιμελητή (μεταξύ άλλων αποδεκτών) στο Ελληνικό Δημόσιο, ανέφερε τα ακόλουθα: «Σας κοινοποιούμε συνημμένο στην παρούσα και αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα αυτής, αντίγραφο της από 21.8.2014 απόφασης του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ, που ελήφθη με όλες τις νόμιμες διατυπώσεις από το

αρμόδιο προς τούτο καταστατικό όργανο, δια της οποίας αποφασίστηκε μεταξύ άλλων για τους αναφερόμενους σε αυτήν λόγους και με τα αναφερόμενα σε αυτή αιτήματα η προκήρυξη απεργίας-αποχής: ι) από όλες τις διαδικασίες που σχετίζονται με την αξιολόγηση στο Δημόσιο, σε όλα τα επίπεδα αυτής και συγκεκριμένα, αλλά όχι περιοριστικά: α) από την έκδοση αποφάσεων επιμερισμού των ποσοτώσεων του άρθρου 7 παρ. 5 του π.δ. 318/1992, β) από τη σύνταξη και υποβολή εκθέσεων αυτοαξιολόγησης, γ) από τη σύνταξη και υποβολή εισηγήσεων αξιολόγησης (άρθρο 14 του π.δ. 318/1992), δ) από τη σύνταξη και υποβολή εκθέσεων αξιολόγησης (άρθρ. 14 του π.δ. 318/1992), ε) από τη συμμετοχή σε Ειδικές Επιτροπές Αξιολόγησης σε κάθε Υπουργείο (άρθρο 24 του π.δ. 318/1992, στ) οποιαδήποτε άλλη ενέργεια, που συνάπτεται με τη διαδικασία αυτή, όπως παροχή στοιχείων από τις Διευθύνσεις Διοικητικού/Προσωπικού κλπ. ιι) Από όλες τις διαδικασίες υλοποίησης της ατομικής αξιολόγησης (π.δ. 152/13) των εκπαιδευτικών, αλλά και της αυτοαξιολόγησης - αξιολόγησης της σχολικής μονάδας και κάθε διαδικασία αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου που πραγματοποιείται σε υλοποίηση του σχετικού νομοθετικού πλαισίου (ν. 4024/11, ν. 4142/13, π.δ. 152/13, ν. 3848/10, ν. 3679/10). ιιι) Από όλες τις διαδικασίες επαναπροσδιορισμού με νέα κριτήρια της μετατροπής των συμβάσεων ορισμένου σε αορίστου χρόνου του ν. 4250/14. Η απεργία θα εκκινήσει την 30η Αυγούστου 2014 έπειτα, δηλαδή, από την πάροδο τεσσάρων εργασίμων ημερών από την κοινοποίηση εξωδίκου δηλώσεων της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. στα αρμόδια Υπουργεία, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και λοιπές υπηρεσίες, δια της οποίας γνωστοποιούνται το περιεχόμενο της αποφάσεων αυτής και τα αιτήματα της Α.Δ.Ε.Δ.Υ., ενώ σε περίπτωση μη ικανοποίησης αυτών θα συνεχιστεί μέχρι τη λήξη της διαδικασίας αξιολόγησης, όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 32 του νόμου 4250/2014, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 250 του νόμου 4281/2014 και πάντως μέχρι την 1η Νοεμβρίου 2014...». Η παραπάνω απεργία που κήρυξε η εναγομένη δεν είναι απεργία διαμαρτυρίας, αφού δεν σκοπεύει απλώς να προσελκύσει το ενδιαφέρον της κρατικής εξουσίας και της κοινής γνώμης στα ζητήματα των διαδικασιών αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων και των εκπαιδευτικών και του επαναπροσδιορισμού της μετατροπής των συμβάσεων ορισμένου σε αορίστου χρόνου, αλλά έχει ως αποκλειστικό σκοπό, με την επιλογή της πλήρους αποχής των εργαζομένων από όλες τις διαδικασίες αξιολόγησης, να καταστήσει τις σχετικές διατάξεις ανενεργές και να κάμψει τη βούληση της πολιτείας ώστε η τελευταία να προβεί στην κατάργησή τους. Ο σκοπός αυτός, άλλωστε, σαφώς προκύπτει από την παραπάνω απόφαση του Γενικού Συμβουλίου της εναγομένης και την έγγραφη γνωστοποίησή της, όπου ρητά δηλώνεται ότι η αποχή των εργαζομένων

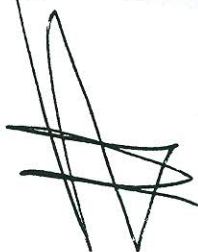

από τις παραπάνω διαδικασίες θα συνεχιστεί μέχρι την ικανοποίηση των αιτημάτων της εναγομένης και ότι, σε διαφορετική περίπτωση, η απεργία θα διαρκέσει μέχρι τη λήξη της διαδικασίας αξιολόγησης και πάντως μέχρι τις 1.11.2014 (δηλαδή τουλάχιστον μέχρι την ημερομηνία αυτή). Άλλωστε, η προσέλευση του ενδιαφέροντος της πολιτείας και της κοινής γνώμης εκ μέρους της εναγομένης είχε ήδη εκ των πραγμάτων επιτευχθεί, αφού η εναγομένη είχε προκηρύξει παρόμοια απεργία-αποχή από τη διαδικασία αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων και με την από 11.4.2014 απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της, η οποία γνωστοποιήθηκε στο Ελληνικό Δημόσιο με το από 13.5.2014 έγγραφό της, έστω και αν η απεργία εκείνη κρίθηκε παράνομη λόγω κήρυξής της από αναρμόδιο όργανο. Ειδικότερα, η προαναφερόμενη απεργία κρίθηκε παράνομη με την αριθ. 2395/14.7.2014 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ως κηρυχθείσα από αναρμόδιο όργανο της εναγομένης, ενώ η έφεση της εναγομένης κατά της παραπάνω απόφασης απορρίφθηκε με την 4843/7.8.2014 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών. Το τελευταίο έκρινε επίσης ότι η απεργία είχε κηρυχθεί από αναρμόδιο όργανο, πλην όμως αντικατέστησε την αιτιολογία της πρωτόδικης απόφασης, αποφαινόμενο ότι αρμόδιο όργανο για την κήρυξη της απεργίας ήταν το Γενικό Συμβούλιο της εναγομένης (και όχι η Γενική Συνέλευση αυτής όπως είχε κρίνει η πρωτόδικη απόφαση). Ακόμα όμως και αν υποθεθεί ότι η επίδικη απεργία φέρει πράγματι το χαρακτήρα απεργίας διαμαρτυρίας, η χρονική διάρκεια αυτής δεν είναι περιορισμένη, κατά τα εκτιθέμενα παραπάνω και επομένως η επίδικη απεργία είναι και καταχρηστική. Τα προαναφερόμενα δεν αναιρούνται από το γεγονός ότι η εναγομένη έχει ασκήσει αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ζητώντας την ακύρωση των υπουργικών αποφάσεων που εκδόθηκαν στο πλαίσιο του ν. 4250/2014, επικαλούμενη (μεταξύ άλλων) την αντισυνταγματικότητα διατάξεων του ίδιου νόμου. Και τούτο διότι - πέραν του γεγονότος ότι η Επιτροπή Αναστολών του ΣτΕ, με την αριθ. 230/21.7.2014 απόφασή της, απέρριψε την αίτηση της εναγομένης περί αναστολής εκτέλεσης των συγκεκριμένων υπουργικών αποφάσεων - η επίκληση, από τη συνδικαλιστική οργάνωση, της φερόμενης αντισυνταγματικότητας του νόμου, δεν αποτελεί επαρκή λόγο κήρυξης απεργίας εκ μέρους της με περιεχόμενο την κατάργηση του ίδιου νόμου, όταν μάλιστα, ακριβώς για το ζήτημα αυτό η συνδικαλιστική οργάνωση έχει προσφύγει στα αρμόδια δικαστικά όργανα. Για τον ίδιο λόγο, εξάλλου, δεν συντρέχει περίπτωση αναστολής της παρούσας δίκης μέχρι την έκδοση απόφασης του ΣτΕ επί της αίτησης ακύρωσης της εναγομένης - η συζήτηση της οποίας έχει προσδιοριστεί ενώπιον της Ολομέλειας του ίδιου Δικαστηρίου για τη δικάσιμο της 10.10.2014 - όπως

ζητεί η εναγομένη, αφού δεν υπάρχει εξάρτηση μεταξύ των δικών κατά την έννοια της σχετικής διάταξης του άρθρ. 249 ΚΠολΔ. Άλλωστε, τέτοια αναστολή - η οποία σε κάθε περίπτωση ανήκει στη διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου [βλ. ΑΠ 652/2011 ΝοΒ 2012/110, Α)Π 2208/2009 ΝοΒ 2010/1230] - θα ήταν στην προκείμενη περίπτωση αντίθετη προς τον επείγοντα χαρακτήρα της κρινόμενης υπόθεσης και θα οδηγούσε εκ των πραγμάτων σε παρέλκυση της παρούσας δίκης. Τέλος, η εναγομένη ισχυρίζεται ότι η κρινόμενη αγωγή ασκείται καταχρηστικά και επικαλείται ότι: α) Το ενάγον δεν άσκησε έφεση κατά της 2395/14.7.2014 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που έκρινε ως παράνομη την προηγούμενη απεργία της εναγομένης (βλ. παραπάνω), ως προς τις διατάξεις της ίδιας απόφασης που αφορούσαν την απόρριψη του αιτήματος απαγόρευσης όμοιας απεργίας στο μέλλον, την απόρριψη του αιτήματος κήρυξης της απόφασης ως προσωρινά εκτελεστής και την απόρριψη (όπως η εναγομένη υποστηρίζει) των αιτιάσεων περί του καταχρηστικού χαρακτήρα της απεργίας εκείνης. β) Ουδεμία βλάβη υφίσταται η πολιτεία και η κοινωνία εξαιτίας της αποχής των υπαλλήλων από τις διαδικασίες αξιολόγησης. γ) Το ενάγον όφειλε να αναμένει την απόφαση του ΣτΕ πριν προβεί στην έγερση της κρινόμενης αγωγής. Η προαναφερόμενη ένσταση είναι απορριπτέα προεχόντως ως μη νόμιμη, αφού όσα εκθέτει η εναγομένη δεν συνιστούν προφανή υπέρβαση των ορίων που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος (άρθρ. 281 ΑΚ). Σημειώνεται πάντως ότι, με την απόφαση που αναφέρεται παραπάνω, το Δικαστήριο δεν υπεισήλθε στο ζήτημα του καταχρηστικού χαρακτήρα της απεργίας εκείνης, αφού αποφάνθηκε ότι η εξέταση του εν λόγω ζητήματος προϋπόθετε νόμιμα κηρυχθείσα απεργία.

Κατόπιν όλων των παραπάνω, η κρινόμενη αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη - απορριπτομένων ταυτόχρονα των πρόσθετων παρεμβάσεων ως ουσιαστικά αβάσιμων - και να αναγνωριστεί ότι η επίδικη απεργία είναι παράνομη και καταχρηστική, για τους λόγους που εκτίθενται παραπάνω, ενώ παρέλκει η εξέταση των λοιπών λόγων της αγωγής που κατατείνουν στο ίδιο αποτέλεσμα. Πρέπει επίσης να υποχρεωθεί η εναγομένη να διακόψει την επίδικη απεργία και περαιτέρω, επειδή υπάρχει σοβαρή πιθανότητα επανάληψης νέας απεργίας με τα ίδια αιτήματα στο μέλλον, πρέπει να υποχρεωθεί η εναγομένη να παραλείπει τούτο, να κηρυχθεί δε η απόφαση προσωρινά εκτελεστή ως προς τις εν λόγω καταψηφιστικές διατάξεις της επειδή συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι. Δεν τίθεται ζήτημα απειλής ποινών σε βάρος της εναγομένης και των νομίμων εκπροσώπων της (χρηματικής ποινής και προσωπικής κράτησης αντίστοιχα) - κατά

των τελευταίων (νομίμων εκπροσώπων), εξάλλου, δεν στρέφεται η αγωγή [βλ. ΑΠ 127/1987 Δ 1987/695, ΑΠ 480/1993 ΕΕΕΝ 1994/323] - αφού η ενάγουσα δεν υπέβαλε αντίστοιχο αίτημα [βλ. αντί άλλων Μπρίνια, Αναγκαστική Εκτέλεση, έκδ. β', τόμος V, § 229 σελ. 634]. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων θα συμψηφιστούν στο σύνολό τους, επειδή η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (άρθρ. 179 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει την αγωγή και τις πρόσθετες (υπέρ της εναγομένης) παρεμβάσεις, κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται την αγωγή.

Απορρίπτει τις πρόσθετες παρεμβάσεις.

Αναγνωρίζει ότι η αναφερόμενη στο σκεπτικό απεργία που κήρυξε η εναγομένη με την από 21.8.2014 απόφαση του Γενικού Συμβουλίου της και γνωστοποίησε με το από 25.8.2014 έγγραφό της, με έναρξη την 30.8.2014, είναι παράνομη και καταχρηστική.

Υποχρεώνει την εναγομένη να διακόψει την παραπάνω απεργία.

Υποχρεώνει την εναγομένη να παραλείπει στο μέλλον την κήρυξη απεργίας με τα ίδια αιτήματα.

Κηρύσσει την απόφαση προσωρινά εκτελεστή ως προς τις παραπάνω καταψηφιστικές διατάξεις της.

Συμψηφίζει στο σύνολό τους τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων.

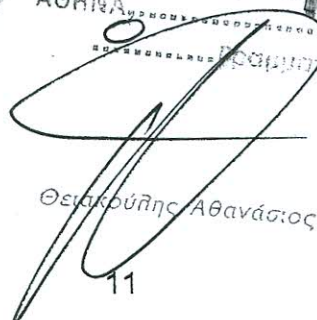
Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 18.9.2014.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη
σήμανση και έκδοσή του κατά τη
σειρά της παραγγελίας 11 8 ΣΕΠ, 2014
ΑΘΗΝΑ,
..... Γραμματέας

Θεοκρούνης Αθανάσιος